

ความรู้คู่ความสุข

หลวงพ่อก็มีความสุขมากที่ได้เรียนวิชาธรรมกายจากคุณยาย ทำให้หลวงพ่อรู้สึกว่าวิชาความรู้ต่างๆ ทางโลกนั้นไม่ก่อให้เกิดประโยชน์อย่างสมบูรณ์เลย ส่วนใหญ่แล้วเป็นไปเพื่อการเลี้ยงชีพ เพื่อความปลอดภัยของชีวิตตนเองและครอบครัวเท่านั้น ความรู้ทางโลกไม่สามารถทำให้เราทราบเป้าหมายที่แท้จริงของชีวิตได้ บางคนประกอบอาชีพจนรวยแล้ว ก็ยังไม่ทราบว่ารวยไปเพื่ออะไร

...ความรู้คู่ความสุข...

หลวงพ่อกเคยถามมหาเศรษฐีของโลกว่ารวยไปเพื่ออะไร หาทรรพ์ได้ชำนาญขนาดนี้ ทำไปเพื่ออะไร เขาก็ไม่สามารถตอบได้ แต่ถ้าถามเรื่องธุรกิจ เขากลับตอบได้อย่างคล่องแคล่ว

วิชาความรู้ทางโลกมีความจำเป็นในระดับหนึ่งเท่านั้น เพราะมีขอบเขตของความรู้ความเข้าใจจำกัด เราไม่อาจทราบเรื่องราวชีวิตหลังความตายได้ว่าเมื่อตายแล้วต้องอยู่อย่างไร ไม่มีสถาบันวิชาการใดในโลกสามารถให้คำตอบที่ถูกต้องได้ เมื่อคนเราตายแล้ว วิชาความรู้ทางโลกก็หมดประโยชน์ลง แต่สำหรับวิชาธรรมกายนั้นสามารถให้คำตอบได้ เพราะเป็นวิชาที่ไม่มีข้อจำกัด สามารถให้ประโยชน์สูงสุด ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า ช่วยปิดอบาย นำพาไปสู่สวรรค์ トラบจนกระทั่งเข้าถึงพระนิพพาน

...ความรู้คู่ความสุข...

คุณยายได้ถ่ายทอดความรู้ต่าง ๆ เหล่านี้ให้หลวงพ่อบรมมาสิ้นสุดที่มโนปณิธานของพระเดชพระคุณหลวงปู่วัดปากน้ำว่า ความตั้งใจของพระเดชพระคุณหลวงปู่ นั้นเกินเลยกว่าความตั้งใจของพระโพธิสัตว์โดยทั่วไปที่ปรารถนาจะสั่งสมบุญบารมีจนถึงระดับที่สามารถบรรลุธรรมด้วยตนเองและดับกิเลสอันเป็นเหตุแห่งการเวียนว่ายตายเกิดได้ แล้วจึงสั่งสอนสรรพสัตว์อีกจำนวนหนึ่งเพื่อให้บรรลุธรรมตาม จากนั้นจึงเข้านิพพานเพื่อเสวยวิมุตติสุขเป็นอยู่ได้ด้วยตัวของตัวเองดุจดวงตะวันที่มีพลังงานและแสงสว่างอยู่ในตัว สมดังพุทธพจน์ที่ว่า “นิพพานํปรมํ สุข” นิพพานเป็นบรมสุข ในขณะที่สรรพสัตว์ที่เหลืออีกเป็นจำนวนมากมายมหาศาลยังคงต้องทนทุกข์ทรมานกับการเวียนว่ายตายเกิดต่อไป

...ความรู้สึกความสุข...

พระเดชพระคุณหลวงปู่เองก็สั่งสมบุญ
บารมีมายาวนานแล้ว ท่านเล็งเห็นว่าน่าจะมีวิธีการ
ดับทุกข์ให้กับสรรพสัตว์ทั้งหลายได้ ด้วยการสืบสาว
ไปถึงต้นเหตุที่ทำให้เกิดความทุกข์ทั้งปวงแล้วดับ
เหตุนั้นเสีย หากทำได้แล้ว สรรพสัตว์จะหลุดจาก
วัฏสงสารพร้อมๆ กัน สามารถกลับเข้านิพพานกันได้
หมดสิ้น ไม่มีหลงเหลืออยู่เลย

เมื่อหลวงพ่อทราบมโนปณิธานของพระเดช
พระคุณหลวงปู่จากคุณยายแล้ว รู้สึกประทับใจมาก
คุณยายล่ำทับว่านี่เป็นสิ่งที่เราพยายามทำมาข้ามภพ
ข้ามชาติแล้ว นับตั้งแต่นั้นมา หลวงพ่อก็มองเห็นโลก
ว่างเปล่า มีความปรารถนาอันแรงกล้าที่จะศึกษาวิชา
ธรรมกายจากคุณยาย ทุกๆ วันหลวงพ่อก็จะมาถึง
วัดปากน้ำในตอนเช้า เดินทางกลับหอพักราวๆ สองทุ่ม

...ความรู้คู่ความสุข...

ไปๆ มาๆ วนเวียนอยู่อย่างนี้ คุณยายเองก็ถ่ายทอดความรู้ อบรมบ่มนิสัยทั้งหยาบและละเอียดให้ หลวงพ่อ ซ้ำแล้วซ้ำอีก ส่วนที่ไม่ซ้ำคือวิชา ธรรมกายซึ่งน่าติดตามมาก ทำให้หลวงพ่อรู้สึกว่า วันนี้เราเรียนจากคุณยายได้ในปริมาณเท่านี้ พรุ่งนี้เราต้องมาเรียนเพิ่มเติมให้ได้อีกเท่านั้นเท่านี้ การเรียนวิชาธรรมกายทำให้ใจของเรามุ่งสู่ภายใน ไปเรื่อย ๆ มีความรู้ที่เกิดขึ้นพร้อมกับความสุข และความบริสุทธิ์ จิตใจเกลี้ยงเกลา เป็นอิสระ เป็นตัวของตัวเอง เมื่อเรารู้มากขึ้น ใจของเราจะใส มากขึ้นเรื่อย ๆ แม้ยามหลับก็หลับเป็นสุข ความสุข เกิดขึ้นตลอดเวลา นับตั้งแต่นั่งรถประจำทางมาวัด หลวงพ่อไม่ค่อยได้สังเกตทิวทัศน์ข้างทาง ป้าย โฆษณาเป็นอย่างไรก็ไม่ได้สนใจ หลับตาทำสมาธิ

...ความรู้สึกความสุข...

เรื่อยไป ไม่นานก็ถึงวัด บางคราวมีนักเลงนั่งเป็นกลุ่ม
อยู่ท้ายรถคอกยแซวหลวงพ่อกำลังโหนดเมล์อยู่
หลวงพ่อก็รู้สึกว้าจิดใจยังสงบเป็นปกติ เพราะนึกถึง
คำสอนของคุณยายอยู่ตลอดเวลา อารมณ์ขุ่นมัวที่จะ
เกิดขึ้นมาแทนที่ความสุขก็ไม่มี เพราะไม่มีช่องว่างให้
แทรกเข้ามาได้เลย จิตใจไม่มีเวรภัยกับใคร รู้สึกใจใส
สว่างเบาสบายอยู่ตลอด มองเห็นใบไม้ใบหญ้าก็อยาก
จะยิ้มอย่างมีความสุขเพียงอย่างเดียวเท่านั้น

